

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CI. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1911.

Treść: (№ 238—240.) 238. Obwieszczenie, dotyczące uchwały Rady państwa co do rozporządzenia cesarskiego z dnia 31. marca 1911, dotyczącego dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od dnia 1. kwietnia do dnia 31. grudnia 1911. — 239. Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 30. czerwca 1912, oraz sporządzenia centralnego zamknięcia rachunkowego co do gospodarstwa państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa za rok 1911. — 240. Rozporządzenie, dotyczące przyznania kontyngentów alkoholu na kampanię 1911/12 gorzelniom rolniczym, nowo utworzonym w latach 1904 do 1910 włącznie.

238.

Obwieszczenie całego Ministerstwa z dnia 23. grudnia 1911,

dotyczące uchwały Rady państwa co do rozporządzenia cesarskiego z dnia 31. marca 1911, Dz. u. p. Nr. 60, dotyczącego dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od dnia 1. kwietnia do dnia 31. grudnia 1911.

Zawiadamia się niniejszem, że Rada państwa zatwierdziła rozporządzenie cesarskie z dnia 31. marca 1911, Dz. u. p. Nr. 60, dotyczące dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od dnia 1. kwietnia do dnia 31. grudnia 1911, wydane na zasadzie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141.

Stürgkh wlr.

Bráf wlr.

Zaleski wlr.

Roessler wlr.

Hussarek wlr.

Georgi wlr.

Hochenburger wlr.

Heinold wlr.

Forster wlr.

Trnka wlr.

Długosz wlr.

239.

Ustawa z dnia 25. grudnia 1911, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwowych w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 30. czerwca 1912, oraz sporządzenia centralnego zamknięcia rachunkowego co do gospodarstwa państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa za rok 1911.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd do dalszego pobierania podatków bezpośrednich i opłat pośrednich w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 30. czerwca 1912 według istniejących przepisów.

§ 2.

Wydatki w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 30. czerwca 1912 należy pokrywać w miarę potrzeby na rachunek kredytów, które mają być wyznaczone ustawą na rok 1912; upoważnienie do pokrycia subwencji dla c. k. uprzyw. Towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju za pierwsze półroczcie 1912

ogranicza się przytem na 600.000 K, dla służby żeglarskiej południowo-amerykańskiej za ten sam czas na 800.000 K.

§ 3.

Upoważnia się Ministra skarbu, do ufundowania drogą operacji kredytowej długu wiszącego w kwocie 76 milionów, zezwolonego rozporządzeniem cesarskiem z dnia 31. marca 1911, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 4.

Upoważnia się Ministra skarbu, aby w drodze operacji kredytowej postarał się o następujące kwoty:

1. Na umorzenie powszechnego długu państwowego	25,388.780 K,
2. na roboty budowlane i zakupno środków przewozowych kolei państwowych	129,200.000 „
3. na dalsze udoskonalenie telefonów	20,000.000 „
4. na uchylenie skutków klęsk elementarnych	3,000.000 „
razem	177,588.780 K.

§ 5.

Upoważnia się Ministra skarbu, aby postarał się drogą operacji kredytowej o środki, potrzebne w celu wykupna państwowych biletów skarbowych, płatnych dnia 1. marca 1912, które są jeszcze w obiegu.

Jeżeli na zasadzie niniejszego upoważnienia zostaną wydane ponownie państwowe bilety skarbowe, upoważnia się Ministra skarbu, aby postarał się o środki potrzebne w celu wykupna tychże biletów w drodze ponownej operacji kredytowej.

§ 6.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w ciągu roku 1912 nieruchomości państwowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi kwoty 50.000 K, aż do sumy ogólnej 600.000 K, i to bez poprzedniego osobnego zezwolenia Rady państwa, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia sprzedaży. Również upoważnia się Ministra skarbu pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by w ciągu roku 1912 zezwolił na obciążenie nieruchomości państwowych służebnościami, o ile zmniejszenie wartości nieruchomości, która ma być obciążona, lub wartość prawa, które ma być nadane, nie przenosi w każdym poszczególnym przypadku sumy 50.000 K. Wartość ogólna służebności, które w roku 1912 mają być w taki sposób nadane, nie może przenosić sumy 400.000 K.

Upoważnia się nadto Ministra skarbu pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by zezwolił spółkom, którym służy użytkowanie państwowych kolei żelaznych, w ciągu roku 1912 na sprzedaż zbytecznych gruntów kolei państwowej z zastrzeżeniem odpowiedniego wynagrodzenia skarbu państwa za zrzeczenie się prawa własności; pozwolenie to może być udzielone i w tych wypadkach, w których wartość szacunkowa poszczególnego przedmiotu sprzedaży przenosi sumę 50.000 K.

§ 7.

Kredyty, wymienione poniżej, mogą być użyte jeszcze do dnia 30. czerwca 1912; o ile kredytów tych nie użyto do końca roku 1911, należy postąpić z nimi tak, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu na rok 1912.

A. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

Kredyty, wyznaczone ustawą z dnia 29. czerwca 1909, Dz. u. p. Nr. 96, na rok 1909 pod tytułem 13., a przedłużone rozporządzeniem cesarskiem z dnia 31. marca 1911, Dz. u. p. Nr. 60 (punkt D), do końca grudnia 1911, a mianowicie:

1. § 1. Uniwersytet w Wiedniu, budowy i kupno realności itd.	700.000 K.
2. § 4. Uniwersytet czeski w Pradze, budowy i kupno realności itd.	800.000 K.
3. § 19. Wszystkie akademie techniczne, potrzeby ryczałtowe	60.000 K.

B. W etacie Ministerstwa handlu.

Kredyty, wyznaczone ustawą z dnia 29. czerwca 1909, Dz. u. p. Nr. 96, na rok 1909, a przedłużone rozporządzeniem cesarskiem z dnia 31. marca 1911, Dz. u. p. Nr. 60 (punkt D), do końca grudnia 1911, a mianowicie:

1. Tytuł 3., § 6. Mošćenice. Urządzenie wybrzeża operacyjnego	15.000 K.
2. Tytuł 3., § 6. Castelnovo (Bocche di Cattaro). Urządzenie placu operacyjnego u podstawy grobli portowej	15.000 K.
3. Tytuł 3., § 6. Podgora. Budowa ochronnego urządzenia portowego	6.000 K.
4. Tytuł 3., § 6. Kozarica na wyspie Meleda. Budowa urządzeń okrętowych	15.000 K.
5. Tytuł 3., § 13. Kupno okrętu robotniczego dla montowania latarni morskich, zaopatrzenie w materyał i kontrola	10.000 K.

C. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

Kredyty, wyznaczone ustawą z dnia 29. czerwca 1909, Dz. u. p. Nr. 96, na rok 1909, pod tytułem 12., §§ 1 i 5, a przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 31. marca 1911, Dz. u. p. Nr. 60 (punkt D), do końca grudnia 1911, w kwocie 18,300.000 K i 850.000 K.

D. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości.

Kredyt, wyznaczony ustawą z dnia 29. czerwca 1909, Dz. u. p. Nr. 96, na rok 1909, pod tytułem 4., § 7 na nowe budowle i kupno realności przez rząd sprawiedliwości (Pobrzeże), a przedłużony cesarskim rozporządzeniem z dnia 31. marca 1911, Dz. u. p. Nr. 60 (punkt D), do końca grudnia 1911, w kwocie 975.885 K.

E. W etacie Ministerstwa robót publicznych.

Kredyt, wyznaczony ustawą z dnia 29. czerwca 1909, Dz. u. p. Nr. 96, na rok 1909, pod tytułem 3., § 3 na urządzenie pracowni rzecznej, a przedłużony rozporządzeniem cesarskim z dnia 31. marca 1911, Dz. u. p. Nr. 60 (punkt D), do końca grudnia 1911, w kwocie . . . 10.000 K.

F. Kredyty, co do których przyznano w ustawie z dnia 29. czerwca 1910, Dz. u. p. Nr. 122, czas użycia do końca grudnia 1911.

Nadto mogą być użyte do dnia 30. czerwca 1912 następujące kredyty, dozwolone ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, a przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 31. marca 1911, Dz. u. p. Nr. 60, do końca grudnia 1911, w szczególności:

kredyt w kwocie 540.000 K, dozwolony na rok 1902 pod pozycją 10.;

kredyty w kwotach 2,000.000 K, 3,000.000 K i 2,000.000 K, dozwolone na rok 1903, 1904 i 1905 pod pozycją 7.;

kredyt w kwocie 2,800.000 K, dozwolony na rok 1905 pod pozycją 11.

Również można użyć do dnia 30. czerwca 1912 kredytu na budowę kolei w kwocie 658.000 K, dozwolonego ustawą z dnia 24. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 129, na rok 1906 pod pozycją 5., a przedłużonego rozporządzeniem cesarskim z dnia

31. marca 1911, Dz. u. p. Nr. 60, do końca grudnia 1911, tudzież kredytu w kwocie 2,529.000 K, dozwolonego tą samą ustawą na rok 1908, pod pozycją 2, a przedłużonego wspomnianem wyżej rozporządzeniem cesarskim.

Kredyty (kwoty), dozwolone ustawą z dnia 29. czerwca 1910, Dz. u. p. Nr. 122, na rok 1910 w rozdziale 30., tytuł 9 i w rozdziale 10., tytuł 2, § 1 tudzież kredyty (kwoty), które mają być ustawowo oznaczone w rozdziale 30., tytuł 10 i w rozdziale 10. tytuł 2, § 1, a których nie zużyto do końca roku 1911, można z pominięciem pierwotnego przeznaczenia przenieść na rok 1912 na odpowiedni tytuł rozdziału 30., względnie na rozdział 10, tytuł 1 i tam zarachować.

Taksamo można kredyty, przedłużone na rok 1912 przy punkcie B (Ministerstwo handlu) niniejszego artykułu, tudzież kredyty, zezwolone na rok 1910 ustawą z dnia 29. czerwca 1910, Dz. u. p. Nr. 122, w rozdziale 24., tytuł 3, § 6, o ile nie zużyto ich do końca roku 1911, z pominięciem pierwotnego przeznaczenia przenieść na rozdział 24., tytuł 3, § 6 i tamże zarachować.

§ 8.

Kwoty, uzyskane w drodze operacji kredytowych, należy na razie wstawić w rachunki poza etatem, a tylko część kwot powyższych, odpowiadającą rzeczywistemu wydatkowi, wstawić etatowo jako przychód przy ogólnym zarządzie kasowym.

§ 9.

Dla centralnego zamknięcia rachunkowego co do gospodarstwa państwowego królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa za rok 1911, które ma być sporządzone w myśl rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 140, ma służyć za podstawę w miejsce ustawy skarbowej zestawienie wydatków i dochodów, zawarte w projekcie ustawy skarbowej, przedłożonym na zasadzie Najwyższego postanowienia Izbie posłów Rady państwa; poczynione wydatki i pobrane dochody należy w myśl tegoż projektu wstawić w rachunek.

§ 10.

Moc obowiązującą artykułu III. ustawy z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86, dotyczącej podwyższenia podatku od wódki i przekazania pewnej części tego podatku na rzecz funduszków krajowych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, przedłuża się do końca roku 1912.

§ 11.

Moc obowiązującą ustawy z dnia 8. sierpnia 1908, Dz. u. p. Nr. 170, przedłuża się na kampanię 1911/12, z tą zmianą, że przynależą do gorzelnictwa rolniczego, § nie obdzielonym dotychczas indywidualnym kontyngentem alkoholu, które puszczone w ruch przed dniem 1. stycznia 1911, kontyngent w wysokości 19.600 hektolitrów a to według bliższych postanowień, które się wyda w drodze rozporządzenia z szczególnem uwzględnieniem gorzelnictwa spółkowych.

Kontyngent ten dla gorzelnictwa rolniczego a szczególnie gorzelnictwa spółkowych należy zabrać z kontyngentów nie zajętych i przez odpowiednie zmniejszenie kontyngentów przemysłowych.

§ 12.

Ustawa ta wchodzi w życie w dniu 1. stycznia 1912.

Wykonanie ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 25. grudnia 1911.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Zaleski wkr.

240.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1911,

dotyczące przyznania kontyngentów alkoholu na kampanię 1911/12 gorzelnictwu rolniczemu, nowo utworzonym w latach 1904 do 1910 włącznie.

W wykonaniu postanowień § 11. ustawy z dnia 25. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 239, wydaje się następujące rozporządzenie co do przyznania stałych kontyngentów alkoholu gorzelnictwu rolniczemu, którym dotychczas kontyngentów alkoholu nie przyznano.

Kontyngent w ilości 19.600 hektolitrów, przyznany w myśl powyższych postanowień ustawowych gorzelnictwu rolniczemu, nie obdzielonym dotychczas kontyngentem indywidualnym, które zostały puszczone w ruch przed dniem 1. stycznia 1911, rozdzieli się pomiędzy gorzelnice te w sposób następujący:

a) Gorzelnictwu spółkowemu, powstałemu na zasadzie ustawy z dnia 9. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 70, o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych, przynależą na każdy hektar policzalnej przestrzeni gruntów 1 hektoliter, jednak nie więcej jak 275 hektolitrów;

b) gorzelnictwu, nie podpadającym pod lit. a a mianowicie tym, które w kampaniach 1904/05 do 1910/11 włącznie były w ruchu przynajmniej przez dwie kampanie, przynależą każdej 150 hektolitrów, innym gorzelnictwu po 120 hektolitrów, w obu wypadkach jednak nie więcej jak $\frac{1}{2}$ hektolitru na każdy hektar policzalnej przestrzeni gruntów.

Jeżeli dla pewnej gorzelnicy, podpadającej pod postanowienie lit. b, uznano za policzalne grunta, które przed utworzeniem gorzelnicy tej były wykazane jako należące do policzalnej powierzchni gorzelnicy tego samego właściciela, obdzielonej już w ostatnich okresach rozkładu stałym kontyngentem indywidualnym, wówczas wyłączy się wymiar tych gruntów z powierzchni policzalnej przy wymiarze kontyngentu dla nowo powstałej gorzelnicy.

Za policzalną powierzchnię gruntów uchodzi powierzchnia, uznana za policzalną przez właściwą władzę skarbową I. instancji ostatni raz przed dniem 1. stycznia 1911.

Kontyngent w ilości 19.600 hektolitrów, potrzebny do obdzielenia nowo powstałych gorzelnicy rolniczych, zbierze się w sposób następujący:

Dotychczasowe kontyngenty gorzelnicy nierolniczych (przemysłowych), wynoszące więcej jak 1680 hektolitrów dla każdej, zmniejszą się przede wszystkim na ogół o 10.600 hektolitrów a mianowicie w tym stosunku, w jakim pozostają do siebie kontyngenty gorzelnicy tych, zmniejszone przy każdej gorzelnicy o 1.600 hektolitrów.

Pozostała ilość 9.000 hektolitrów weźmie się z kontyngentów nie zużytkowanych w ciągu okresu rozkładu. Jeżeli jednak nieużytkowana ilość kontyngentów nie osiągnie 9.000 hektolitrów według stanu z dnia 1. maja 1912, zbierze się brakującą ilość przez dalsze skreślenia z kontyngentów gorzelnicy nierolniczych (przemysłowych) a to według stosunku oznaczonego w poprzedzającym ustępie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Zaleski wkr.